

Л. І. Садова

Курц Вілем

КУРЦ Вілем (Kurz Vilem; 23. 12. 1872, містечко Гавлічкун-Брод, нині Чехія – 25. 05. 1945, Прага) – чеський піаніст, педагог. 1884–86 навч. приватно музики у Ю. Гьорґа, від 1886 – гри на фортепіано у Я.-В. Гольфельда, муз. теорії у К. Кніттля, О. Гостінського (усі – Прага). Закін. Праз. консерваторію (1892). Від 1890-х рр. розпочав концертну діяльність. Володів бездоган. технікою виконання. 1898 на запрошення Галиц. муз. товариства переїхав до Львова, де працював проф. Консерваторії цього товариства (до 1919). Також виступав у Львові як соліст та акомпаніатор. Використовуючи багаті традиції чес. фортепіан. школи, ретельно вивчаючи сучасну метод. літературу і досвід львів. колег, К. створив власну метод.-пед. систему й успішно впровадив її спочатку у Львові, а згодом у Чехії. Його студенти посідали перші місця на щоріч. конкурсах у Консерваторії. 1911 з ініціативи К. відкрито курс вищої виконав. майстерності, на якому він викладав разом із М. Задорою. К. також організував курси з фортепіан. педагогіки, фортепіан. ансамблю, виступав із публ. лекціями про муз. мистецтво, писав рецензії. За період перебування у Львові К. виховав велику кількість польс. та укр. піаністів, серед яких – виконавці зі світ. іменами, викл. муз. ВНЗів та шкіл, відомі музикознавці, композитори, диригенти, зокрема [В. Барвінський](#), [З. Лісса](#), [С. Лобачевська](#), [А. Родзінський](#), [А. Рудницький](#), [Д. Старосольська](#), [Т. Шеліговський](#), [І. Прийма](#), [Е. Штоєрман](#), [Т. Шухевич](#). Гол. репрезентанткою школи К. вважають його дочку Ілону. 1919 К. разом із родиною виїхав до м. Брно (нині Чехія), де став проф. Консерваторії та створив осередок фортепіан. культури, що успішно конкурував із праз. фортепіан. школою. Продовжував концертувати. 1928 переїхав до Праги, де працював проф. Консерваторії (1936–39 – її ректор, 1939–40 – почес. проф.) і дир. Школи вищої виконав. майстерності. З його класу у праз. період вийшли знамениті виконавці та

педагоги, зокрема укр. піаністи Н. Біленька-Лаврівська, Д. Герасимович, [Д. Задор](#), О. Приходько, Р. Савицький, Р. Сімович. Від 1940 викладав гру на фортепіано приватно. Здійснив низку ред. різностильової фортепіан. музики.

Основні праці

Postup při vyučovani hře na klavír. Brno, 1920; 1930; O klavírních metodách starsích a novejsích. Brno, 1922; Technické základy klavírní hry. Praha, 1924; Ze starých vzpomínek na hudební večery Umelecké Besedy // Semdesát let Umelecké Besedy 1863–1933. Praha, 1933.

Рекомендована література

1. E. Steuermann. Vilem Kurz (k 60 narozeninam) // Tempo. 1933. № 5;
2. Барвінський В. 60-ліття професора Вілема Курца // Новий час. 1933. № 5;
3. Z. Bohmova-Zahradnickova. Vilem Kurz. Praha, 1954;
4. I. Hurník. Na pamet Vilema Kurze // Hudební Roshledy. 1962. № 22;
5. Попіль М. Вілем Курц – один з засновників Львівської фортепіанної школи. Л., 1992;
6. Садова Л. Вплив методичних поглядів Вілема Курца на розвиток української фортепіанної школи ХХ ст. // Ф. Ліст та піаніст. культура 20 ст.: Зб. ст. та мат. Кр., 1999;
7. Кашкадамова Н. Фортеп'яне мистецтво у Львові: Зб. ст. Т., 2001;
8. Садова Л. І. Фортепіанна школа Вілема Курца. Дрогобич, 2009;
9. Її ж. Розвиток виконавсько-методичних засад школи Вілема Курца у діяльності українських піаністів // Зап. НТШ: Пр. Музикозн. комісії. Л., 2009. Т. 258.

Бібліографічний опис:

Курц Вілем / Л. І. Садова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52080>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).